

VÄRMLANDSVISAN

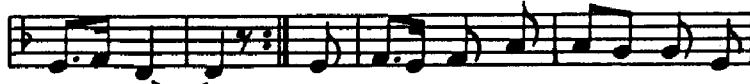
Svensk folkmelodi

Ack, Vär - me - land, du skö - na, du här - li - ga
Och kom - me jag än mitt i det för - lo - va - de

land, du kro - na bland Sve - a ri - kes
land, till Värm - land jag än - dock å - ter -

län - der! — Ja, där vill jag le - va, ja,
vän - der! —

där vill jag dö. Om en gång i - från

Värm - land jag ta - ger mig en mö, så

vet jag att al - drig jag mig ång - rar. —

I Värmeland är lustigt att leva och bo;
det landet jag prisar så gärna.
Där klappar det hjärtan med heder och tro
så fasta som bergenas kärna.
Och var och en *svensk* uti Svea rikets land,
som kommer att gästa vid Klarälvens strand,
han finner blott bröder och systrar.

I Värmeland — ja, *där* vill jag bygga och bo,
med enklaste lycka förmöjder.
Dess dalar och skog ge mig tystnadens ro,
och luften är frisk på dess höjder.
Och forsarna sjunga sin ljuvliga sång —
vid den vill jag somna så stilla en gång
och vila i värmländska jorden.

Anders Fryxell och F. A. Dahlgren